

Wim van Vroenhoven *de penningmeester*

Een gesprek over een Brabantse jeugd, werken in de keuken en achter computers, een omweg via de boekhouding, Amsterdamse jaren, liefde, bridge en momenten van verlies.

Waar en wanneer ben je geboren?

Ik ben geboren in 1960, in Best, ten noorden van Eindhoven, in Brabant. Een klein dorp: boerenkachel, dorpskroeg en een paar kerken kortom het katholieke zuiden.

Uit wat voor gezin kom je?

Een katholiek gezin met acht kinderen; ik ben de vijfde. We hebben nog steeds goed contact. De band is warm en hecht. We zien elkaar verschillende keren per jaar: nieuwjaarsborrel, barbecue rond Vaderdag, familiedag begin september en met kerst een gezamenlijk diner waar iedereen iets kookt. Mijn oudste broer overleed op zijn 57e aan een hartinfarct.

Wanneer ontstond je liefde voor koken?

Op mijn achtste wist ik al dat ik kok wilde worden. Ik hielp mijn moeder vaak in de keuken: kroketten draaien, balkenbrij maken, proeven en meehelpen. Voor mij voelde dat vanzelfsprekend, net als het koken zelf.

Welke opleiding volgde je?

Na de rooms-katholieke basisschool ging ik naar een vakschool in Eindhoven, de School voor Consumptieve Beroepen. Het plan was doorstromen naar een hoger niveau, maar op mijn zestiende ben ik gaan werken.

Eerste baan?

In de keuken van Grand Hotel Cocagne in Eindhoven. Drieënhalf jaar heb ik er gewerkt, veel geleerd, veel gelachen. Toen ik vaste diensten in het chiquere restaurant moest draaien (lunch én diner) merkte ik: dit wordt niet mijn leven.

Wat deed je daarna?

Kort in de keuken van een verzorgingshuis, hard werken, weinig inspiratie. Door een enkelblessure rolde ik bij toeval een administratiekantoor in (bij mensen bij wie ik op kamers zat). Dat beviel, dus deed ik in de avonduren opleidingen: moderne bedrijfsadministratie, SPD 1 en 2. Registeraccountant werd net een stap te ver, maar ik werkte wél jaren op accountantskantoren.

Hoe kwam de ICT in beeld?

In 1983 ging ik naar een computerservicebedrijf in Den Bosch, helpdeskwerk. In 1988 volgde een baan in Amsterdam bij Alfa Computerdiensten. Daar deed ik installaties op locatie, legde netwerken aan, gaf ondersteuning en organiseerde cursussen voor gebruikers.

Eerste jaren wonen rond Amsterdam?

Een woning in Amsterdam vinden was lastig. Ik begon in Almere, vlak bij het station. Het was er toen nog bijna een zandvlakte, superdood. Het hoogtepunt van de dag? Dat er een bus voorbijkwam, een uur later nog één. Van de andere kant! Dat was het wel.

Nadien vond ik een hartstikke leuke zolderetage in de Gravenstraat, achter de Nieuwe Kerk boven een fonduerrestaurant. Helaas rook het er nogal erg naar kaas. Eén keer in de zoveel tijd werd er ook nog geraclette en was de stank nog heftiger. Dan bleef ik niet thuis. Voor de deur stonden twee, drie stoeltjes. Daar zat soms Adèle Bloemendaal, die me op z'n Amsterdams toeriep: *“Hé jongen, kom er lekker bij zitten!”* En natuurlijk schoof ik aan om samen een port te drinken.

Latere woonplekken?

In 1992 kocht ik een appartement aan de Droogbak. In 2005 verhuisde ik naar de Groenburgwal hartje stad, maar heerlijk rustig. Daarna naar de Burggraafstraat op Wittenburg: groter, met een fantastisch terras aan het water. Nu woon ik op het Java-eiland met uitzicht op het IJ.

Je keerde nog even terug naar Brabant, toch?

Ja. Mijn voormalige baas vroeg of ik een deel van zijn administratiekantoor en VvE-portefeuille wilde overnemen. Ik startte met zo'n 25 gebouwen, drie jaar later waren het er 86. Intensief, maar leuk: financiën op orde, uiteindelijk verkocht ik de boel voor een goede prijs en ging terug naar Amsterdam (2003).

Wanneer wist je dat je op mannen valt?

Heel jong al, ik heb voor mijn gevoel nooit anders geweten. Op mijn veertiende vroeg mijn moeder ernaar. Ik zei: “Ik heb er geen moeite mee.” Zij zei: “Wij ook niet. Als je wil praten: Dat kan altijd.” Een warme, nuchtere reactie in een katholiek gezin. Ik hoefde niet naar zogenaamde “homogenezing” of andere onzin; het was gewoon goed zoals het was.

Wimke

Zo werd ik vroeger thuis genoemd, later Willem. Mijn vader had ook absoluut geen moeite met het feit dat ik op mannen viel, maar hij hield niet van het woord homo. Dat vond hij te hard klinken, veroordelend en dat wou hij niet. Toen we later eens spraken over twee andere mannen, vroeg hij: “zijn dat ook twee Wimkes?” En zo is dat woord altijd bij ons in de familie gebleven; een homo of gay is een Wimke.

Eerste relatie?

Op mijn twintigste kreeg ik een relatie in Eindhoven; we waren acht jaar samen. Later, terug in Amsterdam (2003), begon een nieuwe fase. Op 1 januari 2009 leerde ik Peter kennen, vijf jaar later zijn we getrouwd. Samen trekken we er graag op uit: twee keer per jaar gaan we met de camper een maand lang reizen. Dan moet de club het even zonder mij doen.

Bridge

Thuis speelden we ‘rikken’, een troefspel dat vooral in Brabant gespeeld wordt. Toen ik in 2003 terugkwam in Amsterdam wilde ik bridge leren. In het begin kwam ik er nergens tussen, tot ik bij De Looier binnenstapte. Daar leerde ik het (beruchte) looiersysteem en speelde ik wekelijks. Via Hans en Wim werd het ook een sociale plek; vaak eerst samen eten en dan kaarten.

Rol in de club

Wim is niet alleen penningmeester, maar ook wedstrijdleader en roept met plezier de uitslagen om, vooral de SLEM-overzichten. En belangrijker nog: voor Wim, en daarmee ook voor de hele club, geldt dat de gezelligheid altijd voorop staat. Juist dat maakt het zo’n topclub. Hij benadrukt wel dat dat alleen kan door de fantastische inzet van de andere bestuursleden en de leden van de TC.

Wat trok je in al die verschillende banen?

Of het nu keuken, ICT, boekhouding of VvE-beheer is: ik hou van systemen op orde krijgen en mensen écht helpen. Automatisering is nog steeds een hobby en velen weten me dan ook te vinden al ze een vraag of probleem hebben.

Familiegeschiedenis en oorlog

Mijn ouders zijn beiden overleden. Moeder werd 72 jaar en vader 91 jaar. Ze kwamen allebei uit een groot gezin met 8 kinderen en kregen zelf dus ook 8 kinderen. Het was altijd druk in huis. Als mijn vader thuiskwam van zijn werk was hij een half uur later, na het eten, alweer weg om te gaan klussen en wat extra bij te verdienen.

Sprak je vader over de oorlog?

Bijna niet. Pas vlak voor zijn overlijden vertelde hij iets essentieels: tussen Best en Son staat het Joe Mann-monument. Mann was een Amerikaanse militair die op een handgranaat ging liggen en zo anderen redde. Mijn vader stond erbij; hij was vijftien, dat deed veel. Hij kreeg een granaatscherf in zijn hoofd die wonderwel geen schade aanrichtte en dus altijd is blijven zitten. De vader van mijn moeder is omgekomen bij een bombardement op Philips in Eindhoven (1942). De oorlog liet sporen na, maar in Brabant was minder honger dan in het westen, er werd gestroopt en bij boeren eten gehaald.

En later in zijn leven?

Mijn vader kreeg op jonge leeftijd al een openhartoperatie met omleidingen. Toen hij 90 was, bleek dat er nog maar een minuscuul draadje openstond bij zijn hart. Hij moest gedotterd worden en de Cardioloog zei: “U heeft vijftig procent kans om dit te overleven.” Waarop mijn vader droog antwoordde: *“Jongetje, dan ga jij heel erg je best doen.”* Hij overleefde de behandeling, maar overleed helaas toch enkele maanden later. Stoer tot het einde.

Tot slot

Wat typeert jouw levenspad?

Kansen zien en pakken en ook herkennen wanneer iets géén kans is. Dat en de combinatie van bourgondische gezelligheid met plezier in netjes organiseren. Onderhoud is behoud: dat geldt voor gebouwen die ik beheerde, maar evenzogoed ook voor relaties.

Wij hebben een nieuw broertje gekregen. Wij zijn er heel blij mee.

ANSJE, MARIO, GERDI,
EMERENTIA.

Bij het H. Doopsel ontving hij de namen

*Wilhelmus Martinus Cornelius
Francina Maria*

Wij noemen hem

Wimke

Best, 2 mei 1960
Jan Hendriksstraat 6

C. v. Vroenhoven
M. v. Vroenhoven-v. Kasteren

